

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Op den Feestdagh van Paesschen, vande verlossinge der sielen wt de
pijne. Vanden goeden vville, en[de] vanden lof Godts door de[n] Alleluia.
Dat XXVI [i.e. XXVII]. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

wil doen/ende daer-en-bouen noch so veel als
mijn goedertierenheydt ende liefde de uwe te
bouen gaet. Ende sp:en met wat weerdicheyde
sal ic u ontmoeten als ghy so wigtbloepende u
ghelweerdicht tot my te comen. De heere ant-
woorde: Ic en begeere anders van u niet dan
dat ghy geledicht zijnde/comt om te ontfangē.
Want al dat my in u behaeght / dat sult ghy
al door mijn giste ontfangen. Hier mede heeftse
verstaen dat het ledigen is de ootmoedicheyt/
waer door sy achte niet te hebbē van haer ver-
diensten/noch oot vet te betmoghē van wt de
gratie-gonnende gawe Godts/ēn al datse doen
coste datse dat booz niet achte.

Ootmoed-
dicheydt.

Op den Feestdagh van Paesschen, vande verlos-
singē der sielen wt de pijnē. Vanden goeden
vylle, en vanden lof Godts door dē Alleluia.

DAT XXVI. CAPITTEL.

Alste op den saligste nacht vade glorieuse
verrijssēnisse des heeren voor de dertienē
denotelijckhet haer tot Godt hadde: soo heeft
hem aen haer beropēbaert de heere Jesus heest
blommigh en vrosyt in die glorie van sijn God-
delijcke maesteyt/ēn bereiert met sijn ewighe
guster sselijcheyt/aen wiens voeten sy vallende
heeft hem ootmoedelijc ende denotelijc aen bes-
den/seggende:nademael dat ghy den blommig-
gen Bruydegom/ de eere der Engelen/ en hant
glorie u gewerdicht hebt / my de minste van
alle uwe schepselen te verkiēsen tot u bruydt: en
ic alleenlijc begheere ende doxtigh ben wt het
binnenste mijnder herten/ en het merck mijn-
der sielen na uwen lofende glorie. Ende daer
by

by dat ic v bzienden achte booz de mijne naeste/
 soo begheere ick alderliefften Jesu / dat ghy v
 geweer dight dese ure ter eeren van v byzolycke
 verrijssnisse los te laten alle uwe geestelijke
 sielkens. Om het selue eer te vercrigen so offer
 ic v inde bereeninghe van v onnooselste Passie
 alle het lijdē van myn herte ende lichaem dat
 ic geleden hebbe in myn geduerige siecke. Doen
 heeft haer de Heere ver toont een menighe der
 sielen die bande pijnē verlost waren / seggende/
 niet booz houwelijcs goet so schencke ic dese den
 v liefde. Want het sal inder eewicheydt inden
 Hemel blijcken / datse dooz v ghebeden verlost
 zijn: ende dat sal v tot een gheduerige eere zijn/
 booz alle mijn heylighen. Waer op sy: En hoe
 groot is haer ghetal? **De** Heere antwoorde:
 Het getal van die wordt alleenlyc dooz de we-
 tenschap van mijn Godtheit begrepen / ende
 als dese verstant dat de sielē / hoe wel datse van
 de pijnē verlost waren / nochtans noch niet
 versaeamt en waren: tot de eewige blijschap: so
 heeftse haer heel ouergegeue aen de Goddelij-
 ke goederierenheyt / om te lijdē in haer herte
 ende lichaem / sulcks als hem soude gelienē/
 om dat hy hem soude gewerdigen aen die siel-
 kens te geuen haer volle salicheydt: waer ouer
 de Heere versoent zijnde / ooc die op die ure alle
 opgenomen heeft tot de blijschap des hemels.
 Een weynigh tijts daer na soose een seer groo-
 te pijnē der syden lede / ende haer knien bygh-
 de booz een beeldt vant Crucifix / soo heeft de
 Heere dien arbeidt ende die pijnē geschoncken
 aen de boozs. sielkens tot een vermeerderinghe
 van haer blijschappen / seggende: Dese gifte der
 deuotien / die my met sulcken liefde van mijn
 byzuyt geoffert is / schencke ic v tot een vermeer-
 deringe

deringe van b eewighe glozie / waerom beblj-
 richt b lieden dat ghyse wederom met betamē-
 de eere daer booz vereert / haer seyndende de
 bruchten van b ghebeden. Hier na wederom
 soose ghedzeuen werdt dooz de biericheydt der
 liefde / soo heeftse haer aen den Heere vertoont /
 seggende: Siet mijn eenigh lief / ick de ontweer-
 digste staen hier booz den Coninck der Co-
 ningen met sulcken affectie oft liefde / b geuen-
 de alle mijn goet des lichaems ende der sielen /
 om b te dienen soo lange als ick sal leuen / booz
 de glozie van b loffelijckste verrijssnisse. De
 Heere antwoorde : En ick sal dese gifte van
 utwen goeden wille gebryckē / als booz eenen
 Conincklijcken scepter van mijn Conincklike
 grootdadicheyt / ende daer van sal ic my inder
 eewicheyt beroemen inde teghentwoordicheydt
 bande h. **O**rbuldicheyt / ende alle de Heyligē /
 als van dien die my van mijn lief geschoncken
 is gheweest. Waer op sy : Hoe wel dat ic mijne
 Heere desen wille dooz b ionste b beloofte hebbe /
 soo vzeese ic nochtans dat ic die dooz mensche-
 lijcke onbolstandigheyt haest sal vergheten.
 Waer op de Heere : En wat leyt daer aen / als
 ick den scepter die my eens ghegeuen is / nim
 indermeer tot mijn handen en sal laten gaen /
 maer altydt de gedachtenisse van b liefde my
 geduerigh boozhouwen sal. En soo dickwils
 als ghy my dese meyninge sult vernientwen / so
 dickwils sal den selften scepter dooz lustighe
 blommen in mijn handen webloepen / en met
 roselijcke gesteenten verciert wordē. Alse dan
 dooz dese deuotie en meyninge alle haer crach-
 ten ende sinnen / so van bupte als van binnen
 wt strecte ende haer gereet maecte / om ter glo-
 rie der verrijssnisse de Mettenen te singē / ende

men begoft het Inuitatorium, Alleluia, so heeftſe
geſeyt tot den heere: Leert my goedertieren ſe
onderwijſer met wat deuotie dat ick v ſoude
mogen louen dooz den Alleluia, die ſo dickwils
op deſen Feſtdagh verhaelt wordt. De heere
antwoorde: ſeer bequamlyc condy my louen
dooz den Alleluia, inde vereeninghe vanden lof
der hemelſcher bozgeren / die daer dooz ghedue
richlyck louen inden hemel. En de heere heeft
daer noch by gehangen: Noteert dat in dat
woordt Alleluia alle de vocalen oft lydende
letteren worden gebonden / wtghesondert de O
die pijn beduydt / en daer dooz wordt de eerſte
vocale / te weten A tweemaels verhaelt. Waer
om looft my dooz de A inde vereeninghe / waer
dooz alle de heyligen t ſamen iubilerende ver
heſſen de ouerſoetſte verheuginge vande Gods
delychen inbloedt in myn. Godt ghemaect
meſcheyt / die nu dooz glorie des onſterffelijc
heytſ is verheuen vooz de menichfuldige bit
terheyt des lydens ende doot / die ick verdra
gen hebbe vooz de ſalicheyt der menſche. Dooz
de E / ſoo looft de aldergenoechlyckſte verheug
ginge vande lieffelyckſte groenicheydt: Waer
dooz de ooghen van myn menſcheydt hin ghe
noechte hebben inde blommige beemde vande
opperſte ende onberdeplijcke Orybuldicheyt.
Dooz de W ſoo prijft oock de ſoetſte ghenoechte
waer dooz mijn ooren vande Godt - gemaecte
menſcheyt vermaect worden inde ſoetlydende
vriendelijcke verſtreplinghe vande altydt eer
weerdige Orybuldicheyt / ende in den lof alder
Engelen en heyligen ſonder moede te worden.
Dooz de I / ſo prijft den welluſtigen rene van
de aenherame locht / waer dooz de neusgaten
mynder onſterffelijcke meſcheyt wordt ver
maect

Vanden
lof Gods
door den
Alleluia.

maect door den soetste reuc bande H. Oypbul-
dicheyt. Daer na door de A die door de G ghe-
stelt wordt looft den grootdadigen / onbegrij-
peljcken / ontweerdeerlijcken inbloedt bande
heele Godtheyt / in mijn Godt. gemaecte mis-
heyt / die nu onsterffelijc en onlijdelijc gemaect
zijnde boort geboele bande lichamelijcke we-
kinge (die sy niet en heeft) geniet de genoeghe-
berdobbelt bande Goddelijcke inbloedinghe.
Hier na soose boorts ginc inde Mettenē te sin-
gen / heeftse ontfangen door elcken Psalm Res-
pons. oft lesse / ouer soete ende geboeghlijck ver-
standt bande Geestelijcke wellustigheden dat
wonderlijck seer wel ouer een quam met den
dienst bande genoeghlijcke betrijsfeninghe / ende
ooc met die ouereencomende liefde ende geeste-
lijc genieten der bereeninge Godts met de siele.
Dat ooc wonderlijc soude mogen bermakē de
siele vanden deuoten Leser. Het welc nochtans
al / gelyc noch ander dingen meer / ic hier ach-
ter late om cortheys wil / op dat mogelijk de
lancheyt geen walginge veroorzake. Ende die
beuele ick aen de gratie Godts / vanden welc-
ken sy gecomen zijn / ende daer by oock alle de
welbaden die aen dese sijne twiercozen zijn ge-
gont gheweest.

Hoe net dat alle onse verdiensten by Godt be-
scheyden zijn, ende hoe datse verciert worde
door de verdiensten Christi.

DAT XXVIII. CAPITTEL.

Op den tweeden Paesdagh alsse soude mu-
nikē / ende den heete bat dat hy hem soude
geweerdigen door dat weerdighste Sacramēt /